

[Indenrigsministeren.]

efter det, som den Gang forelaa for mig, vilde det vise sig, at af den Brændselydelse, der her var Adgang til for Vinteren 1927—28, var ikke Halvdelen af det Beløb, der var stillet til Raadighed, kommet til Anvendelse. Det synes mig da en Smule mærkeligt, at det ærede Medlem nu uden fjerneste Undersøgelse og, saa vidt jeg forstod, ogsaa uden at besidde nogen som helst positiv Oplysning om, hvorpaa et saadant Lovforslag kan begrundes, paa ny møder frem med det her i dette høje Ting. Da vi sidste Gang havde det ærede Medlems Forslag om ekstraordinær Støtte til Aldersrentenydere til Behandling den 27. November 1928, forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at han udtalte sin store Tilfredshed med, at han havde opfundet det, han kaldte en moderne Brændselslovgivning, idet han erkendte, at den gamle Form var der ikke saa megen Anledning til at holde sig til, efter at der var tilvejebragt Beløb til Disposition for Kommunalbestyrelserne udenfor de i Henhold til Aldersrenteloven fastsatte snævrere Grænser for Anvendelsen. Det ærede Medlem sagde om det, han da foreslog, at det var en moderne Brændselslovgivning. Det synes, som om det ærede Medlem hurtigt har tabt Interessen for det moderne og er vendt tilbage til den gamle, hidtil anvendte Form, og dog, der foreligger hverken i Bemærkninger til Lovforslaget eller i de Taler, det ærede Medlem har holdt ved Lovforslagets Forelæggelse og nu ved første Behandling, nogen som helst Oplysning om, at der forekommer Tilfælde af en saadan Beskaffenhed her i Landet for Invalidere og Aldersrentenydere, som gør en saadan Lovgivning paakrævet nødvendig, ja, ikke en Gang absolut ønskelig. Jeg maa jo oplyse, at den Undersøgelse, der er stillet i Udsigt ved de samvirkende Sogneraadsforeninger paa Grund af en Forhandling, som har fundet Sted paa disse Foreningers Repræsentantskabsmøde i afvigte Sommer, en Forhandling, det ærede Medlem refererede her i Tinget den 27. November 1928, i det væsentlige er opgivet. Sogneraadsforeningerne har nemlig meddelt Ministeriet, at de ikke mente, at den bestaaende Regel i Aldersrenteloven af 1927 er tilstrækkelig gennemprøvet til, at der allerede nu var Anledning til at søge en ny Ordning tilvejebragt, og derfor agter Foreningerne ikke for Tiden at foretage yderligere i Sagen. Jeg tror dog at turde sige med fuld Sikkerhed, at Flertallet af Kommunalbestyrelsesmedlemmer her i Landet, der sidder som le-

dende Personer i de paagældende Sogneraadsforeninger, ikke vilde have taget paa Sagen paa den Maade, som Tilfældet er, hvis de i fjerneste Maade havde haft Indtryk af, at der paa dette Omraade var Nødstilstand her i Landet. Men jeg vil naturligvis meget gerne erkende, at hvis det er saaledes, at Invalidere og Aldersrentenydere rundt om i Landet sidder ved en kold Kakkelovn og lider Nød, saa maa der under en eller anden Form tilvejebringes Dispositioner, for at dette kan standses. Men for mig foreligger der intet som helst, der beviser dette; der foreligger for mig intet som helst, der godtgør, at det private Initiativ, baade ved Henvendelser til Offentligheden, og hvor den enkelte Mand handler uden at søge Støtte fra anden Side til Hjælp for nødlidende, der foreligger for mig intet som helst om, at denne ogsaa af det ærede Medlem lovpriste Hjælp ikke har været i Stand til ogsaa i denne Vinter at løse Opgaven, hvor der i det hele taget foreligger en saadan.

Altsaa, jeg mener om dette Lovforslag, at saaledes som det er forment, er det i den Grad uklart, fører til saa højst besynderlige Konsekvenser, at det aldeles ikke for nogen Paragrafs Vedkommende egner sig til Gennemførelse. Men hvis man ønsker Lovforslaget henvist til et Udvalg, er jeg naturligvis rede til Forhandling med Udvalget om Sagen og til at søge tilvejebragt de Oplysninger, hvorpaa en virkelig rationel Løsning af dette Spørgsmaal kan hvile. Det Lovforslag, som det ærede Medlem forelagde her i Tinget i Efteraaret om den saakaldte moderniserede Brændselshjælp, ligger, saa vidt mig bekendt, i Udvalg; og her kan altsaa Brændselshjælpen paa den gamle Maner, som det ærede Medlem nu foreslaar, maaske ogsaa finde sin Overvejelse. Og jeg skal, som sagt, være rede til at forhandle med Udvalget om Spørgsmaalet, idet jeg forventer, at det ærede Medlem enten besidder eller snart maa kunne tilvejebringe Oplysninger, som virkelig begrunder det Lovforslag, han her har forelagt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Den noget ejendommelige Tale, som den højtærede Indenrigsminister nu holdt, var, hvis man uddrager Kvintessensen deraf, foruden en Fordyben sig i nogle bestemte Enkeltheder, paastaaede Uklarheder i det Lovforslag, der er forelagt, i Virkeligheden en brutal Afvisning af de gamle. Han vil ikke anerkende, at de gamle rundt omkring i Landet sidder og fryser, og at Invaliderne sidder og fryser. I Gaar afviste